

og hjælper det ikke, skal Sagen behandles som offentlig Politiretssag. Der skal da skaffes de nødvendige Anklagebeviser, for at vedkommendes Forretning kan blive dømt til at staa under Politiets Bestemmelser, men det Bevismateriale, som her skal tilvejebringes, er ofte meget vanskeligt at skaffe, thi den Kreds, som skal være Vidner, er jo væsentlig Beværteren, hans Medhjælper, Gæsterne og de løsagtige Kvinder, som færdes dér, og alle disse Personer er mere eller mindre interesserede i, at et saadant Materiale ikke skaffes til Veje. Imidlertid kan der gaa halve Aar, før Sagen fører til et Resultat ved Domstolene, og saa viser det sig maaske endda, at der ikke er Beviser nok til at faa vedkommende dømt. Man kan ikke bebrejde Politiet dette, heller ikke Domstolene, det er vore Love, som i dette Tilfælde ikke tillader og støtter en effektiv og hurtig Indgriben fra Politiets Side paa de Steder, hvor Tøjlesløsheden finder Sted. Jeg har saaledes set en Gengivelse fra et Polititidsskrift, udgivet af Inspektør Hakon Jørgensen, af en Sag, som har været rejst mod den mest berygtede af de 30 Beværtninger i Nyhavn. Behandlingen af Sagen tog et halvt Aar fra den Tid at regne, da Politiet indledede Efterforskningerne, indtil Dommen faldd, Politiet skaffede i den Tid 16 forskellige Rapporter om Sagen, som alle indeholdt Oplysninger om, at der i vedkommende Beværtning foregik Drukkenskab, Tyveri, Usædelighed og Uorden af enhver Slags, men, som sagt, Sagen kunde ikke blive afsluttet og Dommen falde, før alle disse Oplysninger var skaffede til Veje, og det tog et halvt Aar. En Lovbestemmelse, der kræver en saa omfattende og, jeg kan sige, omsvøbsmæssig Undersøgelse, er for uhaandterlig og gør ikke den tilsigtede Nytte i det praktiske Liv, og den indeholder navnlig ikke tilstrækkelig Opfordring til Politiet til at tage Affære, idet man jo altid vil være meget forsigtig med at begynde en Undersøgelse, der kræver, at man maa samle et saa omfattende Bevismateriale. Det er i Erkendelsen af disse Mangler, at den højtrædende Justitsminister nu har forelagt dette Lovforslag, som gaar ud paa at give Politimyndighederne en større Opfordring til og en større Mulighed for at komme disse skandaløse Forhold til Livs, saaledes at der kan tilvejebringes nogenlunde betryggende Forhold paa disse Steder.

Naar vi ser paa de uheldige Beværtningforhold, er der to Ting, vi navnlig maa tage under Overvejelse: De Gæster,

som kommer dér, og den Betjening, som opvarter dér, og det er da ogsaa paa de to Punkter, Lovforslaget træffer Bestemmelse. Den nuværende Lov har ret betydningsløse Bestemmelser i saa Henseende. Nu bestemmer Lovforslagets § 1 med Hensyn til Medhjælperne, at Personer, som i Henhold til Lov Nr. 63 af 1. April 1911 § 6 har Paalæg om ikke i Lokaler for Udskænkning af stærke Drikke at nyde saadanne, ikke maa være Medhjælper ved Gæstgiver- eller Beværtningdrift. Det forekommer nemlig ikke saa sjældent og er oplyst ved mange kriminelle Sager, at Medhjælper paa disse Steder ofte er meget tvivlsomme Eksisterenser, forhenværende straffede Personer, som staar i alt for nær og intim Forbindelse med de løsagtige Kvinder, som søger til disse Beværtninger, og derfor absolut ikke højner Niveauet paa disse Steder. — I 2det Stykke bestemmes det, at Politiet kan beslutte, at en Medhjælper fjernes fra sin Bestilling som Opvarter, endog for bestandig, naar der skaffes Bevis for, at vedkommende har en daarlig Fortid, har været dømt for en vanærende Handling, Løsgængeri eller lignende, og naar det maa befrygtes, at han tilsidesætter Hensynet til Lovlighed, Sædelighed eller Ædruelighed, med andre Ord, at en saadan Medhjælper bidrager til, at de skandaløse Forhold forefindes paa Stedet. Vedkommende faar et Tilhold, som dog inden 14 Dage kan paaklages for Justitsministeren, udenfor København for Amtmanden. For at gennemføre denne Bestemmelse med Hensyn til Medhjælperne foreslaas der i 3die Stykke, at enhver Vært inden 24 Timer efter Antagelsen af en ny Medhjælper skal meddele dette til Politiet samt opgive vedkommendes Navn, Fødselsaar, Fødselsdag og Fødested, og hvis en saadan Medhjælper da af Politiet er kendt som en daarlig Person, eventuelt tidligere Forbryder, vil han straks blive fjernet fra Beværtningen.

Lovens anden vigtige Bestemmelse findes i § 2. Her forbydes det Værten i en Beværtning eller et Gæstgiveri, hvor der jævnlig forefalder Uorden, eller som drives saaledes, at Uterlighed fremmes, at have saadanne Kvinder boende i sin Ejendom, Bolig eller Forretning, som antages at søge deres Fortjeneste ved Utugt, hvad enten de bor der som Gæster, logerende eller Medhjælper. Politiet kan overhovedet forbyde saadanne Kvinder Adgang til disse Steder. Det er jo nemlig desværre temmelig almindeligt, at saadanne Beværtere